

paa Lønningen for de uddannede og de ikke uddannede Tjenestemænd, er efter vor Formening ikke tilstrækkelig til, at man kan forvente at faa Tilgang til de mere ledende Stillinger i Etablerne af dygtige Folk, hvis der ikke sker en Forandring paa dette Omraade, og derfor mener det Parti, jeg tilhører, at der burde ske en Revision af Tjenestemandsloven, hvorved disse Betragtninger kom mere til Orde, end det skete under de Forhandlinger, der fandt Sted i den Kommission, som afgav Betænkning i 1919.

Den Lønskala, der er fastsat i Loven af 1919, og hvori der er en vis Trinfordelelse mellem de forskellige Arter af Tjenestemænd, forskydes noget ved de forskellige Tillæg, der gives. Der er jo baade Konjunkturtillæg, Dyrtidstillæg og Stedstillæg, og jo mere man vil forøge disse Tillæg, desto større bliver den Forskydning, der allerede fandt Udtryk i Loven af 1919. Det Lovforslag, der her er fremme, og som jo skulde have det Formaal delvis at erstatte Tjenestemændene det, de mistede ved den sidste Regulering af Konjunkturtillægget, indeholder tillige Bestemmelser, der forandrer Stedstillægget. Derved bliver Forskydningerne betydelig større, og det maa vi fra vort Partis Side misbillige. Vi mener, at der ikke i Forvejen er det rette Forhold mellem de enkelte Løntrin og Vederlag for de forskellige Stillinger i Loven af 1919, og vi mener, at det paa ingen Maade kan gaa an nu ved en midlertidig Lov at forrykke dette Forhold i den forkerte Retning.

Vi er fra vort Partis Side enig i, at det Beløb, som den højtærede Minister har tiltænkt Tjenestemændene, 9,7 Mill. Kr., stilles til Raadighed, men naar det nu er sagt af den højtærede Minister og af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (P. J. Pedersen), der talte paa Socialdemokraternes Vegne, at dette Forslag har den Fordel, at det er støttet af Organisationerne, saa vil jeg dertil sige, at jeg har ikke den overordentlig store Ærbødighed for, hvad der kommer fra Organisationerne, som man i visse Kredse nærer. Det er jo lige ved at blive en Forøgelse af Organisationerne, den Vægt, man mange Gange tillægger, hvad der kommer fra disse, og hvis man kunde se ind bag Kulisserne, vilde man ganske sikkert komme til et andet Resultat. Man ser vel her, at Embedsmændenes Organisation har tiltraadt denne Indstilling, men Forholdet er dog det, at man vil faa et ganske andet Resultat, hvis man taler med de enkelte Embedsmænd og erfarer deres Syn paa

hele dette Spørgsmaal. Efter Lovforslaget skal der anvendes 7,1 Mill. Kr. til Konjunkturtillægget og 2,6 Mill. Kr. til Stedstillægget. Dette mener det Parti, jeg tilhører, er en uforansvarlig Maade at anvende disse Penge paa. Efter den Opgørelse, den højtærede Finansminister præsenterede ved tredje Behandling af Finansloven i Folketinget, og efter Finansloven at dømme, som den er forelagt os her i Tinget, er disse 9,7 Mill. Kr. til Stede. Altsaa, man kan til Nød sige, at Pengene er der, og jeg vil haabe, at den højtærede Finansminister har gjort et rigtigt Regnestykke her. Økonomisk vil man derfor kunne forsvare i dette Øjeblik at gaa til en Udgift, som man erkender er retfærdig overfor Tjenestemændene, men naar man gaar til denne Udgift paa et Tidspunkt, da Statens finansielle Evne i hvert Fald er haardt anspændt, maa man ogsaa kræve, at Midlerne anvendes paa den hensigtsmæssigste og retfærdigste Maade, og det er det, vi fra vort Partis Side vil kræve under denne Sags videre Behandling.

Af Hensyn til den fremrykkede Tid — vi nærmer os jo stærkt den 1. April — vil jeg slutte mig til Opfordringen om, at dette Lovforslag faar en hurtig og velvillig Behandling i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat til dets videre Fremme.

Veistrup: Da man i 1919 vedtog Tjenestemandsloven, indførte man, som der allerede er gjort opmærksom paa, i dens første Del 3 Kapitler, der indeholdt Bestemmelser om 3 forskellige Tillæg, som samlede og liver for sig i nogen Maade skulde hjælpe til at holde Tjenestemændene skadesløse for den Dyrtid, som Krigstiden havde skabt ogsaa hos os. Tjenestemændene havde jo ingen Chance for at frigøre sig for Dyrtiden, og de havde heller ingen Chance for indtægtsmæssig at følge med i den Konjunkturstigning, som fandt Sted herhjemme. Da vi vedtog Loven i 1919, troede vi vel alle sammen, at de Forhold, vi var inde i, vilde være af kortere Varighed. Vi havde hele Krigstiden igennem den ene Gang efter den anden beskæftiget os med Tillæg til Tjenestemandslønningerne, fordi disse Lønninger ikke kunde slaa til. For at slippe for disse evindelige Forhandlinger om Tjenestemandslønningerne, gik man i 1919 til en ny Tjenestemandslov, hvorved man for det første forhøjede Grundlønnen med tilhørende Alderstillæg og for det andet indførte forskellige Tillæg, der, som jeg sagde før, skulde raade Bod paa den Dyrtid, som Krigstiden havde medført. Man havde under hele Krigsperioden følt Savnet